

світу), комунікативну (ставлення до інших), рефлексивну (ставлення до себе), атрибутивно-проективну (очікування ставлення інших до себе).

М. А. Кузнецов, С. О. Ларіонов та ін. висувають такі теоретичні міркування, щодо системи ставлень людини:

1. Вона є кількісно вичерпною, тому що відображає інтеріоризований досвід взаємодії людини зі значимим об'єктами протягом життя. Кількість таких об'єктів хоча і значна, але вони можуть бути згруповані або класифіковані, що знижує розмірність системи (наприклад, підсистема професійних, сімейних ставлень тощо).

2. Система ставлень – інтегральне утворення, в якому результуються уявлення людини про об'єкти (когнітивний «результат») та переживання їх значимості (емоційний «результат»). Переживання є тим процесом, який «будує міст» між вказаними оціночними процесами. Таким чином, кожний елемент системи ставлень характеризується різним рівнем усвідомленості та емоційної забарвленості.

Кризові періоди у житті людини пов'язані з накопиченням суперечностей між вказаними процесами, коли один і той самий об'єкт (група об'єктів) по різному «забарвлюється» (наприклад, «знаю, що вчитись корисно, але не подобається»). Така суперечність буде призводити до «збоїв» у поведінці, аж поки не буде вирішено.

Одним із «кривозавантажених» періодів юнацького віку є період отримання вищої освіти. Фахова підготовка, яка відбувається протягом навчання курсантів у відомчому вищі, призводить до певних змін їх особистості, зокрема системи ставлень. Їх кінцевою метою є формування готовності до професійної діяльності, що пред'являє до працівників неординарні вимоги (ненормований робочий час та робота вночі, значні нервово-психічні навантаження, надмірна кількість контактів з людьми, виконання складної соціально-професійної ролі та ін.). Питання про узгодженість змін в різних компонентах системи ставлень майбутніх працівників підрозділів поліції не вивчалось і є актуальним для сучасної юридичної психології.

Список використаних джерел:

1. Мясищев В. Н. Психология отношений : избр. психол. тр. / В. Н. Мясищев. – М. : Ин-т практ. психологии ; Воронеж : МОДЕК, 1995. – 356 с.
2. Ломов Б. Ф. Психическая регуляция деятельности : избр. тр. / Б. Ф. Ломов. – М. : Ин-т психологии РАН, 2006. – 624 с.
3. Кузнецов М. А. Эмпирические методы изучения системы отношений личности / М. А. Кузнецов, С. А. Ларионов, П. В. Макаренко // Вісник Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. Психологія. – 2015. – Вип. 51. – С. 128–140.

Одержано 10.03.2016

Секція 7 ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПІДГОТОВКА ПЕРСОНАЛУ ПРАВООХОРОННИХ СТРУКТУР ДО ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОЧИННОСТІ У МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ ТА НАСИЛЬСТВА У СІМ'ЯХ

УДК 159.9(477)

Григорій Володимирович ДЖАГУПОВ,
*заступник декана з навчально-методичної роботи
факультету № 3 (підрозділів поліції превентивної діяльності)
Харківського національного університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук, професор*

СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ДІЛЬНИЧНОГО ОФІЦЕРА ЩОДО ПРИПИНЕННЯ НАСИЛЬСТВА В СІМ'І

Розглянуто основні складові професійної підготовки дільничного офіцера щодо припинення насильства в сім'ї; визначено умови професійного розвитку майбутніх правоохоронців та проаналізовано основні фактори, що впливають на процес професійного становлення майбутніх дільничних у вищому навчальному закладі.

У результаті таких небезпечних явищ як економічні, соціальні та політичні кризи і конфлікти, релігійний фанатизм, військові протистояння, поширення організованої злочинності, тероризм і т. п. виникають особливі умови життя суспільства, які можуть вимагати тимчасового обмеження прав і свобод людини, громадянина.

У зв'язку з необхідністю реформування в цілому державного управління, на наш погляд надзвичайно загострилась проблема особи дільничного офіцера, його професійної підготовки, а також і людського фактору у цій сфері. Вирішення даного питання, в першу чергу пов'язується з оцінкою таких складових, як відношення людини до служби і навпаки держави до нього, професіоналізму працівника та відповідальності за виконання службових обов'язків і дисципліни.

Фахова підготовка дільничного є одним з етапів оволодіння професією та являє собою певну сходинку особистої професійної біографії на шляху до самореалізації. Під фаховою підготовкою дільничного ми розуміємо цілеспрямований і організований процес оволодіння знаннями, уміннями і навичками, потрібними для успішного